

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstinget. № 91.

31te Møde.

Torsdagen den 14de Marts.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst.

Formanden: Den Sag, der først bliver at foretage, er Sagen angaaende Udkastet til en Lov om den svævende Statsgjæld. Det er til anden Behandling, denne Sag skal foretages, og der er ikke fremkommet noget Endringsforslag til denne Behandling. Den ærede Ordfører har Ordet, hvis han ønsker det.

Ordføreren (Wessely): Da der ikke er tilfældet noget Endringsforslag, og det Tillæg, som Udvalget har foreslaaet med Hensyn til Tiden, i hvilken Lovudkastet skulde vedvare, heller ikke har mødt nogen Indsigelse, saa anseer jeg det ikke fornødent at opholde Thinget videre i denne Sag.

S. P. Hansen: Jeg vilde kun have tilladt mig at rette en Forespørgsel til den høitærede Finantsminister; men, da han ikke er tilstede, vil jeg jo ikke kunne faae den besvaret. Imidlertid vil jeg dog fremsætte den her; thi han vil da maaskee deraf tage Anledning til at besvare den ved Sagens tredie Behandling. Det er uden Tvivl ganske vist, at § 2 kun indeholder en Bemyndigelse for Finantsministeren til at modtage de Penge, som fra Sparekasserne maatte blive indskudte i Finantskassen, og ligeledes fra andre offentlige Institutter; men, da det dog er blevet mig bekjendt, at der er opstaaet nogen Tvivl hos de Forskjellige, som kunne faae med disse Ting at bestille, om deri tillige skulde indeholdes en Forpligtelse for dem til at indskyde saadanne Penge i Finantshovedkassen, saa var det blot det Spørgsmaal, jeg vilde have rettet til den høitagede Finantsminister, om han ikke er aldeles enig i den Forstaaelse af Paragraphen, at det er en aldeles fri Sag, om vedkommende Bestyrelse vilde indskyde saadanne Penge i Statskassen eller ikke.

Ordføreren: Jeg skal tillade mig at gjøre en Bemærkning i Anledning af, hvad den ærede Taler har yttret. Med Hensyn til § 1, da er det foreskrevet i Lovgivningen, at disse Stiftelser skulde indbetale Pengene i Finantskassen. Naar det i § 2 hedder, at Finantsministeren bemyndiges til at modtage disse Penge fra Sparekasser og lignende Institutter, og deri ligger en Bemyndigelse for Finantsministeren til at modtage Penge paa de Vilkaar, hvorom han kan blive enig med vedkommende Sparekasser og andre Institutter, saa er det i mine Tanker aldeles klart deraf, at disse Institutter ikke ere forpligtede til at indbetale Pengene i Statskassen. Det har bestandigt været et Beneficium, der har været tilstaaet Sparekasserne, at kunne indbetale deres Penge i Finantskassen, og det har staaet dem frit for at benytte dette Beneficium eller ikke. Dette vil ogsaa sees af hvad der paa den Liste, som findes i Motiverne Pag. 8, er anført om Odense; der staaer nemlig, at de have, efter en Resolution af 18de Mai 1831, havt Bemyndigelse til at indbetale et Grundfond, nemlig 30,000 Rbd. til 5 pCt. og 30,000 Rbd. til 4 pCt.; og at de ikke have benyttet denne Resolution. Deraf følger jo, at man har betragtet det som en Fordeel for Sparekasserne, og overladt til dem selv, om de vilde benytte den eller ikke. Saameget mere maa dette være Tilfældet ifølge § 2, hvor den Forpligtelse, som for paahvilede Finantsministeren til at modtage disse Penge, nu er bleven forandret til en Bemyndigelse dertil.

S. P. Hansen: Jeg har været ganske enig med den ærede Ordfører i den Forstaaelse af Paragraphen, som han nu antydede, og det var kun for at fjerne enhver Misforstaaelse i den Henseende, at jeg havde ønsket at faae Spørgsmaalet derom besvaret af den høitærede Finantsminister. Dette kan nu ikke skee, da han ikke er tilstede; men maaskee han, naar